

Λοχίας Ίτσιος Δημήτριος: ο σύγχρονος Λεωνίδας! (Γεώργιος Τάτσιος, Πρόεδρος Συνδέσμου Φίλων Οχυρού Ιστίμπεη)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Σύνδεσμος Φίλων Οχυρού Ιστίμπεη ιδρύθηκε το 2015, έχει έδρα στο Νέο Πετρίτσι Σερρών και έχει ως σκοπό τη διατήρηση της ιστορικής μνήμης της Μάχης των Οχυρών, του έπους του Ελληνικού Στρατού εναντίον της Γερμανικής Εισβολής. Πραγματοποιεί ποικίλες δράσεις που λαμβάνουν χώρα σε όλη τη διάρκεια του έτους. Μία από τις σημαντικότερες δράσεις είναι ο μαθητικός διαγωνισμός «Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΟΧΥΡΩΝ», η οποία πραγματοποιείται σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Ν.Σερρών τα τελευταία 3 χρόνια. Οι μαθητές συμμετέχουν σε αυτό το εκπαιδευτικό πρόγραμμα πραγματοποιώντας επισκέψεις στα Οχυρά και μελετώντας την Ιστορία τους. Δημιουργούν πραγματικά έργα τέχνης και διαγωνίζονται στις κατηγορίες ζωγραφική, ποίημα, διήγημα, ταινία μικρού μήκους, θεατρικό κείμενο και τρισδιάστατη κατασκευή. Ζωγραφιές από μαθητές των μικρότερων

ηλικιών βλέπουμε και στο παρόν δημοσίευμα.

Ο Ελληνικός Στρατός έδωσε ηρωική μάχη στα οχυρά τον Απρίλιο του 1941. Πολλές ήταν οι περιπτώσεις που οι Έλληνες πολέμησαν με αυταπάρνηση τους Γερμανούς κατακτητές. Ξεχωριστή όμως είναι η ιστορία του έφεδρου Λοχία Δημήτριου Ίτσιου, ο οποίος ήταν επικεφαλής της αντίστασης στο πολυβολείο Π8 στην ομορφοπλαγιά του Μπέλλες, πάνω από τα Άνω Πορόια Σερρών. Ο Ίτσιος αν και ήταν μόνος με άλλους τρεις στρατιώτες, δεν παραδόθηκε και οι Γερμανοί είχαν μόνο μια λύση για να τους αφοπλίσουν. Να πάνε οι ίδιοι να πάρουν τα όπλα τους. Μόνον όταν τελείωσαν οι χιλιάδες σφαίρες του πολυβολείου οι κατακτητές κατάφεραν να το καταλάβουν. Το «μολών λαβέ» ακούσθηκε για ακόμη μια φορά στις μάχες του όρους Κερκίνη (Μπέλλες).

Ο **Δημήτριος Ίτσιος** γεννήθηκε το 1906 στην ακόμα σκλαβωμένη τότε **Μακεδονία**. Με την κήρυξη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου επιστρατεύθηκε ως έφεδρος Λοχίας και υπηρετούσε στο Μπέλλες, πάνω από το χωριό του, τα Άνω Πορόια Σερρών.

Ο Πέτρος Πέννας στο βιβλίο του «Τα Άνω Πορόια Σερρών, Το διαμάντι του Μπέλλες». (Έκδοση Ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας Σερρών-Μελενίκου, Αθήνα 1989, σελίδες 144-148) περιγράφει την ιστορία του Λοχία Ίτσίου:

«Παρά τη συντριπτική υπεροχή των Γερμανών και παρά την έλλειψη μόνιμων οχυρωματικών έργων τύπου Ιστίμπεη-Παλιουριώνες, η άμυνα του υποτομέα Ροδοπόλεως κράτησε σχεδόν μια ολόκληρη μέρα (5.15 έως 5 το απόγευμα της 6^{ης} Απριλίου 1940). Ο Αγώνας ήταν σύντομος, αλλά επίμονος και σκληρός. Οι άντρες του υποτομέα αν και πρώτοι δέχτηκαν την αιφνιδιαστική γερμανική επίθεση, έμειναν ακλόνητοι και υπερασπίστηκαν το πάτριο έδαφος με αφάνταστο θάρρος και αποφασιστικότητα μέχρις εξαντλήσεως και του τελευταίου των πυρομαχικών.

Η επίμονη αντίσταση των 9 σκυρόδετων πολυβολείων που ήσαν στημένα κατά μήκος της δεύτερης αμυντικής γραμμής και σε απόσταση δύο περίπου χιλιομέτρων από τα φυλάκια της οριοθετικής γραμμής των συνόρων, παρά τη σφοδρότητα των αεροπορικών επιθέσεων και την εισροή Πεζικού ύστερα από την εξουδετέρωση του Δεμίρ Καπού και του Καλέ Μπαΐρ βοήθησαν αποτελεσματικά στην ομαλή οπωσδήποτε σύμπτυξη προς τα Κρούσια Όρη των υπολειμμάτων των αγωνιστών

και υπερασπιστών της περιοχής. Χαρακτηριστικό της σθεναρής αντίστασης και άξιο ιδιαίτερης έξαρσης, αλλά και ενδεικτικό της σκληρότητας του Αγώνα και της Γερμανικής βαρβαρότητας είναι το συγκλονιστικό επεισόδιο που συνέβη με την κατάληψη από τους Γερμανούς του τελευταίου πυροβολείου Π8.

Το ένα μετά το άλλο τα πολυβολεία εσίγησαν. Οι άνδρες τους είχαν άλλοι σκοτωθεί και άλλοι αιχμαλωτίστησαν. Το πολυβολείο Π8 όμως, που αρχηγός του ήταν ο Ποροϊώτης Δημήτριος Ίτσιος, με συμπολεμιστές του και άλλους Ποροϊώτες, από τους οποίους επέζησαν ο Θεόδωρος Ζιώγας και οι αδελφοί Κοζάρτση εσίγησε μόνον όταν εξαντλήθηκαν και τα 38.000 φυσίγγιά του. Το πολυβολείο Π8 ήταν στημένο ακριβώς επάνω από τα Άνω Πορόια και σε απόσταση 3 περίπου χιλιομέτρων στην τοποθεσία Ομορφοπλαγιά (Κιζ Μπουνάρ). Οι Ποροϊώτες υπερασπιστές γνώριζαν βήμα προς βήμα το έδαφος και τα κρυφά τα μονοπάτια που οδηγούσαν ανάμεσα από πυκνό δάσος στο χωριό. Κι όμως συνειδητοποιώντας πως μάχονταν «υπέρ βωμών και εστιών» για το χωριό τους και το σπίτι τους, δε σκέφθηκαν ούτε στιγμή να επωφεληθούν από τη γενική σύγχυση και να εγκαταλείψουν τη θέση τους φεύγοντας προς το χωριό και να σωθούν. Αλλά ακλόνητοι στις θέσεις όπου τάχθηκαν εξάντλησαν και τις τελευταίες τους σφαίρες, φέρνοντας αφάνταστη φθορά στους εισβολείς. Σε διακόσιους νεκρούς στρατιώτες μετρήθηκαν οι απώλειες των Γερμανών που προκλήθηκαν από τη δράση ειδικά του πολυβολείου Π8.

Ύστερα από την εξάντληση και του τελευταίου φουσιγγίου και τη διακοπή και της τηλεφωνικής επικοινωνίας με το Σταθμό Διοικήσεως του Υποτομέα, οι άνδρες όλοι βγήκαν από το πολυβολείο. Κι ενώ κάτω από τον Απριλιάτικο ήλιο διαλογίζονταν

ποιον δρόμο να πάρουν, ομάδα Γερμανών τους περικυκλώνει και τους αιχμαλωτίζει. Ο επικεφαλής της Γερμανικής ομάδας Αξιωματικός γνωρίζοντας άπταιστα τα Ελληνικά ζήτησε να μάθει τον αρχηγό του πολυβολείου. Παρουσιάζεται τότε ο Λοχίας Δημήτριος Ίτσιος χαιρετώντας τον Γερμανό Αξιωματικό. Εκείνος τον συγχαίρει για τη γενναιότητά του λέγοντάς του ότι αν η Πατρίδα του είχε μερικούς σαν κι αυτόν η Ελλάδα θα ήταν ανίκητη και ταυτόχρονα τον διατάσσει να τον ακολουθήσει. Σε απόσταση λίγων μέτρων από το πολυβολείο ο Γερμανός Αξιωματικός σταματά. Επιδεικνύει στον Λοχία Ίτσιο τις δεκάδες των πτωμάτων των Γερμανών στρατιωτών του που βρήκαν το θάνατο από τη δράση του. «Αυτό που βλέπεις είναι έργο δικό σου», του λέει και ο Ίτσιος περήφανα και σταθερά του απαντά: «έπραξα το καθήκον μου». «Εσύ έπραξες το καθήκον σου» απαντά ο Γερμανός σε καθαρότατα Ελληνικά «και τώρα είναι η σειρά μου να εκτελέσω κι εγώ το δικό μου καθήκον». Και μπροστά στα έκπληκτα μάτια των Ελλήνων και Γερμανών στρατιωτών ο Γερμανός Αξιωματικός βγάζει το πιστόλι και στυλώνοντάς το στον κρόταφο του παλικαριού τον εκτελεί εν ψυχρώ. Αυτά κατά την ακριβή και αναμφισβήτητη μαρτυρία των επιζησάντων δύο άλλων Ποροΐωτών και συμπολεμιστών του Ίτσιου, Θεόδωρου Ζιώγα και Δημήτριου Κοζάρτη, που άφωνοι και αυτοί παρέστησαν στην τραγωδία της βάρβαρης αυτής εκτελέσεως αιχμαλώτου κατά παράβαση των πολεμικών κανόνων.»

(Συνεχίζεται)